

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 9107/19
14.10.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Марине Јакић, председника већа, Ивана Илића и Ловорке Стојнов, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., ул. ... бр. ..., чији је пуномоћник Душан Сивчев, адвокат из Панчева, ул. Његошева бр. 2/5, против тужене ББ из ..., ул. ... бр. ..., чији је пуномоћник Бојан Кошић, адвокат из Панчева, ул. Димитрија Туцовића бр. 11, ради раскида уговора о поклону, вредност предмета спора 1.000.000,00 динара, одлучујући о жалби тужене изјављеној против пресуде Основног суда у Панчеву П бр. 42/18 од 3.9.2019. године, у седници већа одржаној дана 14.10.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ жалба тужене ББ из ..., као неоснована и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Панчеву П бр. 42/18 од 3.9.2019. године у ставу првом, другом и четвртом изреке.

ОДБИЈА СЕ захтев тужене ББ из ... за досуђење трошкова другостепеног поступка, **КАО НЕОСНОВАН**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву П бр. 42/18 од 3.9.2019. године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев тужиоца, те је раскинут Уговор о поклону закључен 19.3.2008. године и оверен дана 21.3.2008. године пред Општинским судом у Панчеву под Ов.бр. 5241/2008, између тужиоца, као поклонодавца и тужене, као поклонопримца, па је обавезана тужена да тужиоцу врати у својину и државину непокретности уписане у листу непокретности број ..., КО ..., и то: катастарску парцелу број ..., површине 3 ара и 18м², воћњак површине 318м², стамбену зграду изграђена на катастарској парцели бр. ..., број зграде ..., затим помоћне зграде ..., ... и ... изграђене на катастарској парцели број ..., која је укупне површине 4ара и 15м², као и катастарску парцелу број ..., њива прве класе површине 37ари и 67м², уписане у лист непокретности број ..., КО ... у 1/2 дела, у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

Ставом другим изреке утврђено је право својине тужиоца у 1/1 дела на непокретностима уписаним у ЛН број ..., КО ..., и то катастарској парцели број ..., површине 3 ара и 18м², воћњаку, стамбеној згради изграђеној на катастарској парцели број ..., број зграде ..., затим помоћним зградама број ..., ..., ... и ... изграђене на катастарској парцели број ..., која је укупне површине 4ара и 15м², затим право сусвојине тужиоца у 1/2 дела на непокретности уписаној у Лист непокретности број ..., КО ..., катастарска парцела број ..., њива прве класе површине 37 ари и 67м², па је обавезана тужена да тужиоцу призна ово право и да трпи упис тог права у Катастар непокретности, све у року од 15 дана од дана пријема пресуде. Ставом трећим изреке одбијен је тужбени захтев тужиоца у делу којим је тражио да тужена врати тужиоцу у својину и државину парцелу број ... њива прве класе површине 37ари и 67м², уписана у Лист непокретности број ... КО ..., преко 1/2 дела а до 1/1 дела, као неоснован. Ставом четвртим обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у укупном износу од 252.725,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде па до исплате, у року од 15 дана.

Благовременом жалбом, тужена је наведену пресуду побијала у усвајајућем делу из свих законских разлога предвиђених у члану 373 став 1 ЗПП-а. Трошкове другостепеног поступка је опредељено тражила.

Апелациони суд у Београду је испитао првостепену пресуду у побијаном делу у смислу одредбе члана 386 ЗПП-а, те је утврдио да је жалба тужене неоснована.

У спроведеном поступку нема битних повреда одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1-3 5, 7 и 9 ЗПП, на које другостепени суд пази по службеној дужности. Нема ни битне повреде одредбе из члана 374 став 2 тачка 12 ЗПП, јер је побијана пресуда непротивречна, јасна и разумљива, о битним чињеницама су дати разлози који су довољни и јасни, те иста може да се испита. Околности на које жалба указује не спречавају испитивање пресуде, већ се односе на оспоравање оцене доказа, чињеничних закључака суда и примену материјалног права.

Према утврђеном чињеничном стању, парничне странке су закључиле брак 27.9.2007. године, који је разведен правноснажном пресудом Основног суда у Панчеву број П2 435/17 од 5.10.2017. године. Током трајања заједнице живота од закључења брака па све до развода тужилац, тужена и њена малолетна деца из првог брака, као и мајка тужиоца (која је преминула 2008. године) живели су у кући тужиоца у улици ... бр. ... у Наведена кућа са помоћним објектима и баштом, постојеће на катастарским парцелама број ... и ..., уписаним у ЛН број ..., КО ... и катастарској парцели бр. ..., уписаној у ЛН бр. ..., КО ..., представљају посебну имовину тужиоца, стечену пре закључења брака са овде туженом. Тужилац је наведене непокретности купио 2006. године, од новца добијеног продајом стана који је тужилац наследио иза свог покојног оца.

Тужена пре закључења брака са тужиоцем није имала посебну непокретну имовину.

За време трајања брака, парничне странке нису стекле заједничку непокретну имовину, већ само покретне ствари и то намештај за спаваћу собу у вредности од око

1.000,00 евра, угаону гарнитуру у вредности од око 500,00 евра и кухињу у вредности од око 600,00 евра.

После закључења брака, 19.3.2008. године, парничне странке су закључиле Уговор о поклону, који је оверен пред Општинским судом у Панчеву под Ов.бр. 5241/2008 дана 21.3.2008. године. Наведеним уговором, поклонодавац, овде тужилац је пренео право својине на непокретностима уписаним у ЛН број ..., КО ..., катастарској парцели број, стамбеној згради изграђеној на катастарској парцели број ..., површине 114м², са споредним зградама у површини 65м², 25м², 11м², 8м² и 19м², са правом коришћења катастарске парцеле бр. ..., површине 318м², и катастарске парцеле ..., земљиште уз зграду, површине 192м², све у улици ... број ..., као и право коришћења на свим својим припадностима на катастарској парцели број ..., њива прве класе површине 3767м², уписано у ЛН бр. ..., КО ..., у корист поклонопримца, овде тужене. Уговором је предвиђено да на поклоњеним непокретностима поклонодавац и његова мајка ВВ задржавају право доживотног плодуживања. На основу наведеног уговора о поклону, тужена је у катастру непокретности уписана као носилац права својине наведених непокретности, а укњижено је и право плодуживања тужиоца на истима.

Након развода брака старанака, октобра месеца 2017. године, тужена се са својим млађим дететом иселила из зајеничког домаћинства, када је фактички престала заједница живота тужиоца и тужене. Од тада тужена живи у породичној кући својих родитеља у Панчеву, а и радно је ангажована, а предметне непокретности се од тада налазе у фактичком поседу тужиоца.

Према налазу и мишљењу вештака грађевинске струке од 27.7.2019. године, тржишна вредност предметних непокретности породичне стамбене зграде са помоћним објектима и земљиштем на катастарској парцели ..., уписаној у ЛН ..., КО ..., на дан вештачења 25.06.2019. године, на основу текућих вредности износи 39.200,00 евра, односно износ од 4.622.000,00 динара. Тржишна вредност њиве прве класе на катастарској парцели ..., уписаној у ЛН ..., КО ... износи 1.040,00 евра, односно 123.000,00 динара, а тржишна вредност њиве прве класе на катастарској парцели ... уписане у ЛН ..., КО ... износи 10.500,00 евра, односно 1.238.000,00 динара. Тржишна вредност свих наведених непокретности у време куповине од стране тужиоца током 2006. године, износила је око 30.000,00 евра.

Током поступка утврђено је да је тужена током трајања брака била запослена као спремачица у Општој болници у Панчеву и остваривала зараду од 20.000,00 динара месечно, као и да је 2008. године подигла кредит у износу од 2.000,00 евра, који новчани износ је дала тужиоцу ради намирања дугова насталих пре закључења брака, од чега износ од 600,00 евра на име исплате цене за мотор који је тужилац купио пре закључења брака са туженом. Наведени кредит рефинансиран је подизањем другог кредита од стране тужене, од којег кредита је, осим рефинансирања претходног дуга, туженој исплаћен и новчани износ од 1.500,00 евра, од чега је тужена дала тужиоцу износ од 800,00 евра, такође за враћање одређених дугова, те је 2014. године, тужена подигла нови кредит код "НЛБ" банке, којим је рефинансирала претходни кредит и исплаћен јој је износ од 2.500,00 евра, од којег износа кредита је тужиоцу дала износ од 1.000,00 евра, а што је све тужена измиривала из сопствене зараде.

Тужилац, по занимању заваривач, такође је био радно ангажован и то најпре у Азотари у Панчеву у трајању од око годину дана где је остваривао зараду од 35.000,00 до 40.000,00 динара, а потом је повремено радио код приватних предузетника, да би у периоду од 4 године радио у Босни и Херцеговини где је остваривао зараду од 1.000,00 до 1.200,00 евра, био је и на привременом раду од по неколико месеци у Немачкој и у Русији.

Приходе породице представљали су и месечни износи од по 200,00 евра, на име доприноса у издржавању малолетне деце тужене од стране бившег супруга тужене, а наведени новац је трошен на потребе деце. Сестра тужиоца ГГ која живи и ради у Шведској помагала је парничним странкама шаљући повремено на свака два до три месеца новчане износе у вредности од око 100,00 евра, а као свадбени дар парничним странкама је поклонила износ од око 1.000,00 евра, те је исти износ дала тужиоцу приликом његовог повратка са привременог рада из Немачке, с обзиром на слабо остварену зараду тужиоца, а у виду помоћи за храну и комуналије. Такође, именована је помогла тужиоцу 2018. године, исплативши претходно настали дуг за утужену струју за предметно домаћинство у износу од око 53.000,00 динара.

Код оваквог чињеничног стања првостепени суд је, имајући у виду да је тржишна вредност поклоњених непокретности туженој од стране тужиоца у току трајања заједничког живота у браку, како у време њихове куповине од стране тужиоца 2006. године у износу од око 30.000,00 евра, тако и на дан вештачења у износу од 50.740,00 евра, односно 5.983.000,00 динара, правилно закључио да је та вредност несразмерно велика у односу на вредност стечене заједничке имовине супружника, која се огледа у заједнички стеченим покретним стварима вредности од нешто више од 2.000,00 евра. Стога је, правилном применом одредбе члана 190 став 2 Породичног Закона, првостепени суд нашао да је основан тужбени захтев тужиоца усмерен на враћање поклоњених ствари и раскид предметног уговора о поклону, те је правилно одлучио као у ставу првом побијане пресуде. Имајући у виду да се дејство раскида уговора, између осталог огледа и у враћању датог сходно одредби члана 132 став 2 ЗОО, првостепени суд је налазећи да се правни интерес тужиоца у погледу утврђујућег дела захтева огледа у реституцији ранијег стања у регистру непокретности, те је одлучио као у ставу другом изреке побијане пресуде.

Овакву одлуку првостепеног суда у ожалбеном делу, у свему као правилну и на закону засновану прихвата и Апелациони суд, као другостепени.

Неосновани су наводи жалбе тужене којима се указује да првостепени суд није правилно закључио да би раскидом Уговора о поклону између парничних странака била учињена очигледна неправда за тужену, јер је она од своје плате издржавала породицу већину времена трајања брака. Ово због тога, што је по налажењу овог суда, као другостепеног, првостепени суд приликом одлучивања узео у обзир и околности које се тичу помагања тужиоцу од стране тужене у намирењу одређених новчаних обавеза, међутим тужена током поступка у смислу одредбе члана 231 ЗПП није доказала о којим се обавезама ради, односно да ли се тичу сопствених обавеза тужиоца или заједничких обавеза које терете њихову брачну заједницу у смислу члана 186 и члана 187 Породичног Закона. Ово стога, што се у конкретном случају ради о новчаним средствима добијеним по основу кредита подмириваним из зараде тужене, која у

смислу члана 171 Породичног закона, представља заједничку имовину странака. Како је висина новчаних средстава датих тужиоцу од стране тужене за подмирење одређених обавеза била несразмерно мала у односу на вредност поклоњених ствари, то ове околности нису од утицаја за доношење другачије одлуке у овој правној ствари.

Супротно наводима жалбе, током првостепеног поступка тужена није указивала да постоје околности због којих би повраћај поклона за тужену представљао очигледну неправду у смислу одредбе члана 190 став 3 Породичног Закона, те је правилан закључак првостепеног суда да је захтев тужиоца основан, нарочито имајући у виду социјално-економски статус тужене након престанка брака, односно да се ради о радно способној особи, која је радно ангажована, са уређеним стамбеним приликама, с обзиром на то да станује у породичном домаћинству својих родитеља.

Потврђена је и одлука о трошковима парничног поступка јер је иста донета правилном применом одредби члана 153, члана 154 и члана 163 Закона о парничном поступку. Тужиоцу је на трошкове парничног поступка правилно досуђена затезна камата у смислу одредбе члана 277 став 1 ЗОО почев од дана наступања услова за извршење пресуде па до коначне исплате.

Из изнетих разлога одлучено је као у изреци ове пресуде применом одредбе члана 390 ЗПП.

Одбијен је захтев тужене за досуђење трошкова другостепеног поступка, као неоснован, имајући у виду да тужена није успела по жалби сходно одредби члана 165 ЗПП.

**Председник већа-судија
Марина Јакић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић